

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ

POLSKIEJ

Dnia 7 marca 2013 roku

Sąd Rejonowy w Złotoryi I Wydział Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący : SSR Agnieszka Banach

Protokolant : st. sekr. sądowy Łukasz Szliwa

po rozpoznaniu w dniu 7 marca 2013 roku w Złotoryi

na rozprawie

sprawy z powództwa H. S.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powódki H. S. kwotę 1.351,25 złotych (jeden tysiąc trzysta pięćdziesiąt jeden złotych dwadzieścia pięć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwot:

- 651,25 złotych od dnia 06 kwietnia 2012 roku do dnia zapłaty;

- 700 złotych od dnia 23 maja 2012 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 570,14 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nakazuje, aby powódka H. S. uiściła na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Złotoryi) kwotę 955,97 złotych (dziewięćset pięćdziesiąt pięć złotych dziewięćdziesiąt siedem groszy) tytułem zwrotu nieuiszczonych w sprawie kosztów opinii biegłego;

IV. nakazuje, aby strona pozwana (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. uiściła na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Złotoryi) kwotę 354,25 złotych (trzysta pięćdziesiąt cztery złote dwadzieścia pięć groszy) tytułem zwrotu nieuiszczonych w sprawie kosztów opinii biegłego.

UZASADNIENIE

Powódka H. S. domagała się zasądzenia od strony pozwanej (...) S.A. w W. kwoty 8.224,09 złotych wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 16 marca 2012 r. do dnia zapłaty oraz zapłaty kwoty 700 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zwrotu na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu swego żądania powódka wskazał, że w dniu 17 grudnia 2011 r. doszło do kolizji drogowej, w której uszkodzony został jej samochód osobowy marki B. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Wskazała, że sprawca szkody

posiadał obowiązkowe ubezpieczenie OC wykupione u strony pozwanej oraz że strona powodowa wypłaciła jej kwotę w wysokości 3.700 złotych tytułem odszkodowania. Powódka podniosła, że zdecydowała się na zlecenie prywatnej opinii, która ni potwierdziła stanowiska strony pozwanej co do wysokości kosztów naprawy pojazdu.

Pismem z dnia 5 czerwca 2012 r. powódka cofnęła powództwo co do kwoty 2.684,28 złotych i wniosła o zasądzenie na jej rzecz kwoty 6.239,81 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwot 5.539,81 złotych od dnia 16 marca 2012 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 700 złotych od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, wskazując iż strona pozwana dokonała zapłaty kwoty 2.684,28 złotych jeszcze przed wdaniem się w spór.

Postanowieniem z dnia 12 czerwca 2012 r. (k. 40) umorzył postępowanie w zakresie żądania powódki co do kwoty 2.684,28 złotych.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana uznała przedmiotowe powództwo w części tj. w zakresie kwoty 1.691,70 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 14 marca 2012 r. do dnia zapłaty. Strona pozwana wniosła ponadto o oddalenie powództwa w pozostałej całości tj. w zakresie żądania kwoty 3.848,11 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 14 marca 2012 r. do dnia zapłaty oraz kwoty 700 złotych z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz wniosła o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania wraz z kosztami zastępstwa procesowego oraz kwoty 17 złotych tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu swego stanowiska podała, że strona pozwana po zgłoszeniu szkody przeprowadziła postępowanie likwidacyjne i wypłaciła powódce kwotę 6.331,92 złotych tytułem odszkodowania. Podniosła, że przy określeniu wysokości świadczenia uwzględniła zakres uszkodzeń i ich rozmiar, które zostały udokumentowane w ocenie technicznej po przeprowadzonych oględzinach. Strona pozwana podniosła, iż nie znajduje podstaw do sposobu ustalania wartości szkody według oryginalnych części, sygnowane przez producenta samochodów, albowiem części zamienne o porównywalnej jakości gwarantują takie same normy i są takiej samej jakości co części oryginalne.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 17 grudnia 2011 r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której został uszkodzony samochód marki B. (...) o nr rejestracyjnym (...) stanowiący własność H. S.. Samochód sprawcy był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej (...) S.A w W..

okoliczność bezsporna.

Strona pozwana (...) S.A w W. uznała swoją odpowiedzialność i w toku prowadzonego postępowania likwidacyjnego wypłaciła powódce H. S. tytułem odszkodowania łączną kwotę 8.023,62 złotych.

okoliczność bezsporna.

Celem sprawdzenia czy strona pozwana w sposób prawidłowy oszacowała szkodę powódki, H. S. zleciła rzeczoznawcy dokonanie opinii na okoliczność wyceny wartości kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu. Za sporządzenie przedmiotowej opinii powódka poniosła koszty w kwocie 700 złotych.

dowód: - opinia techniczno - ekonomiczna numer (...), k.9-26,

- faktura VAT nr (...), k. 30.

Wartość kosztów naprawy samochodu powódki marki B. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wynosi kwotę 8.674,87 złotych brutto.

dowód: - opinia biegłego sądowego P. B., k. 73-10;

- opinia uzupełniająca biegłego sądowego P. B., k. 125-

Samochód powódki marki B. (...) w dniu wypadku był samochodem jedenastoletnim. Przed szkodą samochód eksploatowany był z wykorzystaniem pierwotnie uszkodzonych i naprawianych elementów nadwozia, które nie cechowały się bezszkodowością.

dowód: - opinia uzupełniająca biegłego sądowego P. B., k. 125-129.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w części zasługuje na uwzględnienie.

Bezsporne w sprawie pozostawało, iż w wyniku kolizji z dnia 17 grudnia 2011 r. uszkodzeniu uległ samochód powódki zaś podmiotem zobowiązanym do naprawienia szkody jest strona pozwana, którą ze sprawcą szkody łączyła umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej. Spornym pomiędzy stronami było czy kwota odszkodowania wypłacona powódce tytułem kosztów odszkodowania pokryła w całości powstałą w tym zakresie szkodę.

Zgodnie z art. 363 § 1 k.c. naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże, gdyby przywrócenie stanu poprzedniego nie było niemożliwe, albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu.

Na wniosek powódki Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłego z dziedziny techniczno – kryminalistycznej rekonstrukcji wypadków drogowych P. B. celem ustalenia zakresu i kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu marki B. (...) przy zastosowaniu cen części oryginalnych oraz części zamiennych o porównywalnej jakości, a także ustalenie czy części do naprawy powinny zostać zastosowane jako części oryginalne.

Biegły P. B. wydał opinię na podstawie akt szkody, oględzin pojazdu oraz akt niniejszej sprawy. Biegły sądowy ustalił, że wartość kosztów naprawy samochodu powódki według programu A. wynosi brutto kwotę 12.480,49 złotych przy zastosowaniu oryginalnych części zamiennych oraz kwotę 8.674,87 złotych z uwzględnieniem części alternatywnych zamiennych o tzw. porównywalnej jakości z oryginalnymi częściami zamiennymi. Biegły w opinii wskazał, że pojazd przechodził już wcześniejszy, zaawansowany proces pokolizyjnych prac naprawczych, o czym jednoznacznie świadczy grubość warstwy szpachli blacharsko – lakierniczej. W opinii uzupełniającej biegły wskazał, że analizowany pojazd w chwili zaistniałego zdarzenia cechował się zasadniczą, pierwotną szkodowością i eksploatowany był z wykorzystaniem części poddanych wcześniejszym pracom blacharsko – lakierniczym, a elementy te nie cechowały się parametrami nowych, oryginalnych części zamiennych. Biegły stwierdził również, że doprowadzenie pojazdu powódki do stanu technicznego jakim cechował się przed zaistnieniem kolizją drogową możliwe jest z wykorzystaniem alternatywnych części zamiennych wyszczególnionych w wariantcie II opinii.

W ocenie Sądu wyliczenia biegłego sądowego są rzetelne i odzwierciedlają rzeczywisty zakres szkody doznanej przez powódkę na skutek zdarzenia z dnia 17 grudnia 2011 r.

Podstawę do ustalenia wysokości należnego odszkodowania stanowiła dla Sądu opinia biegłego – wariant II, zgodnie z którym wartość kosztów naprawy pojazdu powódki wyniosła 8.674,87 złotych.

Zdaniem Sądu przywrócenie pojazdu powódki do stanu sprzed wypadku możliwe jest w oparciu o zastosowanie cen alternatywnych części zamiennych przede wszystkim ze względu na rocznik uszkodzonego samochodu, jego stan techniczny oraz stopień eksploatacji sprzed zdarzenia, które spowodowało szkodę.

Jak wynikało bowiem z opinii biegłego pojazd powódki przed szkodą eksploatowany był już z wykorzystaniem pierwotnie uszkodzonych i naprawionych elementów jego nadwozia, które nie cechowały się już właściwościami i parametrami oryginalnych części zamiennych.

W ocenie Sądu zatem powódce należy się kwota 651,25 złotych stanowiąca różnicę pomiędzy wypłaconą jej kwotą przez stronę pozwaną (8.023,62 złotych), a kosztem rzeczywistym naprawy pojazdu ustalonym przez biegłego sądowego (8.674,87 złotych).

Sąd uznał, iż na rzecz powódki należało ponadto zasądzić kwotę 700 zł tytułem poniesionych kosztów sporządzenia oceny technicznej, która to była niezbędna do dochodzenia praw przez powódkę. Powódka, by oszacować straty i zorientować się czy strona pozwana właściwie wyliczyła poniesioną przez nią szkodę musiała skorzystać z pomocy fachowca. Dzięki sporządzonej opinii prywatnej powódka ustaliła jakiej kwoty odszkodowania może domagać się od strony pozwanej. Skoro strona pozwana szacuje straty korzystając z pomocy powołanych przez siebie fachowców to nie można zabronić powodowi ustalenia szkody przy pomocy rzeczoznawcy.

Mając na uwadze powyższe, sąd zasądził od strony powodowej na rzecz powoda łączną kwotę 1.351,25 złotych, natomiast powódka niniejszym pozwem domagała się zapłaty kwoty 6.239,81 złotych, dlatego też dalej idące powództwo należało oddalić.

Orzeczenie o odsetkach oparto na przepisie art. 481 kc. Sąd przyznał odsetki ustawowe od kwoty 651,25 złotych od dnia 6 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty tj. od dnia następnego po wydaniu decyzji o przyznaniu odszkodowania oraz od kwoty 700 złotych poniesionej przez powódkę tytułem sporządzenia prywatnej opinii przez rzeczoznawcę od dnia 23 maja 2012 r. do dnia zapłaty tj. zgodnie z żądaniem pozwu od dnia wniesienia powództwa.

Orzeczenie o kosztach procesu wydano na podstawie art. 100 kpc przy zastosowaniu zasady stosunkowego ich rozdzielenia. Powódka wygrała sprawę w 22 % i w takim zakresie powinna otrzymać od strony pozwanej zwrot poniesionych kosztów procesu. Wysokość tych kosztów wyniosła 1.663 złotych, w tym 446 złotych tytułem opłaty sądowej od pozwu oraz kwota 1.217 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Jednocześnie stronie pozwanej, która sprawę wygrała w 78 % należy się zwrot od powódki kosztów w takiej części. Poniesione przez nią koszty to kwota 1.200 złotych tytułem kosztów zastępstwa prawnego. Po potrąceniu tych sum to powódka winna zwrócić stronie pozwanej kwotę 570,14 złotych tytułem kosztów procesu, o czym Sąd orzekł w punkcie II wyroku.

Sąd w pkt IV i V wyroku swoje rozstrzygnięcie oparł treści przepisu art. 83 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych i nakazał uiszczyć zgodnie z procentowym wygraniem sprawy powódce kwotę 955,97 złotych (tj. 78% z kwoty łącznej 1.610,22 złotych stanowiącej koszt opinii biegłego podstawowej i uzupełniającej i po odliczeniu uiszczony zaliczki na poczet biegłego w kwocie 300 złotych w dniu 6 sierpnia 2012 r.) i stronie pozwanej kwotę 354,25 złotych (tj. 22% z kwoty 1.610,22 złotych) na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Złotoryi) tytułem nieuiszczonej części wynagrodzenia biegłego sądowego P. B., które tymczasowo zostały wypłacone ze środków budżetowych Sądu.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji.